

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 16CoE/266/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815208860
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Tymko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7815208860.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Tymka a členov senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Pavla Tkáča, v exekučnej právnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom ul. Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advocate s.r.o., so sídlom ul. Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.. N.. U. XXXX/XX, Z., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora, Exekútorový úrad so sídlom Haburská 49/A, Bratislava, pod sp. zn. EX 2412/15, pre vymoženie istiny 72,93 eur s príslušenstvom, o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č. k. 12Er/835/2015-24 zo dňa 08.01.2016, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.
- II. Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zamietol.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie konštatoval, že oprávnený sa návrhom spísaným u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., dňa 26.01.2015 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre uspokojenie peňažnej pohľadávky vo výške 72,93 eur s príslušenstvom, vyplývajúcej z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 01953/14 zo dňa 25.07.2014, ktorý sa stal právoplatným dňa 02.09.2014 a vykonateľným dňa 05.09.2014. Dňa 18.08.2015 doručil súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., súdu žiadosť o udelenie poverenia na vymoženie istiny 72,93 eur a príslušenstva pohľadávky v zmysle návrhu na exekúciu. Uznesením č. k. 12Er/835/2015-14 zo dňa 10.11.2015, právoplatným dňa 07.12.2015, súd vylúčil súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., z vykonávania predmetnej exekúcie. Podaním zo dňa 10.12.2015 oprávnený v súlade s § 30 ods. 11 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), navrhol vykonávaním exekúcie poveriť súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora, so sídlom v Bratislave.

3. Súd prvej inštancie citoval ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“), § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), a konštatoval, že medzi účastníkmi bola dňa 12.12.2011 uzatvorená Zmluva o úvere, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver vo výške 350,00 eur, ktorý sa tento zaviazal uhradiť v tam dohodnutých termínoch a splátkach.

4. Súd posúdil zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú. Oprávnený má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, teda pri poskytovaní úveru postupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Povinný vystupuje v zmluve ako fyzická osoba, nepodnikateľ, ktorý nekoná v

rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Klausula o aplikácii Obchodného zákonníka, či označenie zmluvy, ako zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka nie je prekážkou v aplikácii všeobecných ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách. Spotrebiteľ sa svojej ochrany nemôže vzdať ani inak zhoršiť svoje postavenie. Pri posudzovaní veci sa veriteľ (oprávnený) úveru nemôže zbaviť povinnosti urobiť zadosť aj ustanoveniam zákona o spotrebiteľskom úvere, aj s poukazom na to, že je len poskytovateľom peňažných prostriedkov (nie aj tovaru alebo služieb, ktoré by sa mali obstaráť). Neuvedenie účelu, na ktorý boli poskytnuté peňažné prostriedky v zmluve o úvere, nemôže bez ďalšieho zhoršiť právne postavenie spotrebiteľa. Aj za použitia všeobecného interpretačného ustanovenia § 54 OZ, týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv je totiž namieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv, výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Podľa názoru súdu dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku. Je na veriteľovi, aby preukázal, že sa jedná o iný, nespotebiteľský úver, úprava ktorého by sa mala riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že táto bola uzavretá na pripravenom tlačíve, do ktorého sú vpísané údaje o povinnom a výške úveru. Povinný nemal možnosť meniť obsah VPPÚ oprávneného, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť uzavretej zmluvy. Povinný teda mal možnosť len akceptovať alebo neakceptovať zmluvu ako celok.

5. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že riešenie sporov - rozhodcovská doložka, je upravené v čl. II Rozhodcovskej zmluvy. Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v čl. II Rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Rozhodcovská zmluva je typizovanou formulárovou zmluvou, v ktorej sa doplnili len údaje povinného, číslo a dátum uzatvorenia zmluvy. Spotrebiteľ tak nemal reálnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu. Predmetná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah, čím napĺňa znaky neprijateľnej podmienky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ a je v súlade s ustanovením § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná.

6. Súd prvej inštancie uzavrel, že keďže rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, je neprijateľnou a absolútne neplatnou, aj výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje zákonu a dobrým mravom. Exekučný titul vydaný v rozhodcovskom konaní rozhodcovským súdom, ktorý založil právomoc na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul vydaný v súlade so zákonom.

7. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

8. Na súde prvej inštancie konal a rozhodoval vyšší súdny úradník.

9. Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) odvolanie oprávnený.

10. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

11. Podľa vyjadrenia oprávneného exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmačej činnosti, ktorú mu zveril zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) a zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Uviedol, že súd na správne zistený skutkový stav nesprávne aplikoval právny predpis.

12. Ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, ale má za to, že uvedené ustanovenie súd nesprávne aplikoval. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmanie sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí ako ich vyžaduje § 34 zákona o rozhodcovskom konaní. Preskúmaním materiálnej stránky exekučný súd zisťuje, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi).

13. Podľa oprávneného exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie. V rámci materiálneho prieskumu sa exekučný súd musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu, odôvodnenie nemôže zaväzovať účastníkov konania. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu.

14. V rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov, teda nemôže sa jednať o dôvody právneho posúdenia a poukázal na Nález Ústavného súdu SR ÚS 5/2000 uverejnený pod č. 18/2000.

15. Spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu súd ukrátil účastníkov exekučného konania, ktorí sa mohli vyjadriť k zisteniam exekučného súdu až v odvolacom konaní, pričom civilné konanie je dvojinštančné a postupom súdu došlo k pozbaveniu práva účastníka na prejednanie veci. Exekučný súd rozhodoval o otázke, ktorá je kvalitatívne náročnejšia ako otázky, ktoré sa riešia v exekučnom konaní bez toho, aby na to Exekučný poriadok poskytol legislatívny rámec. Postupom súdu v danej veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní.

16. Ďalej oprávnený uviedol, že došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, nakoľko namietal skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/doložka. K uvedenému oprávnený uviedol, že oprávnený s povinnou uzatvoril rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 ZRK formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V zmysle čl. 2 tejto zmluvy je daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami, pričom Stály rozhodcovský súd postupuje v súlade so ZRK. Na základe uvedeného mal oprávnený za to, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom. Zároveň oprávnený poukázal na znenie § 53 ods. 1 písm. r/ OZ, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

17. Podľa jeho názoru, cieľom zákonodarcov bolo umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva, vzhľadom na čo konal súd prvého stupňa nad rámec zákonných ustanovení. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

18. Súdny exekútor a ani povinný sa v zákonnej lehote k odvolaniu oprávneného nevyjadrili.

19. Vzhľadom na skutočnosť, že dňa 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý dňom svojej účinnosti v zmysle § 473 CSP zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov bol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP povinný pri rozhodovaní o odvolaní aplikovať CSP ako nový procesný predpis.

20. Krajský súd v Košiciach príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 - 384 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého uznesenia a pretože sa so závermi súdu prvého stupňa stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné

v podrobnostiach poukazuje podľa § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné.

23. Odvolací súd z pripojeného spisu zistil, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 12.12.2011 Zmluvu o úvere, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 350,00 eur, ktorý sa povinný zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 322,00 eur, a to v 12 mesačných splátkach po 56,00 eur, t.j. celkovú sumu 672,00 eur.

24. Exekučným titulom v tomto konaní je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno č. 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, vydaného rozhodcom JUDr. Miroslavom Rácom, zo dňa 25.07.2014, č. SR 01953/14, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.09.2014 a vykonateľnosť dňa 05.09.2014. Týmto rozsudkom je žalovaný (povinný) zaviazaný žalobcovi (oprávnenému) zaplatiť známy úrok vo výške 72,93 eur, poplatok vo výške 120,96 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 120,96 eur od 24.05.2013 do zaplataenia, poplatok za upomienky vo výške 40,00 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 138,49 eur. Žalovaný (povinný) je zaviazaný žalobcovi (oprávnenému) zaplatiť uvedené nároky spoločne v mesačných splátkach vo výške 70,00 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

25. Podľa ustanovenia § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Podľa odseku 2 písm. d) tohto ustanovenia podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

26. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

27. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

28. Pokiaľ ide o oprávneným tvrdenú materiálnu stránku právoplatnosti rozhodcovského rozsudku odvolací súd uvádza, že táto nie je bezvýnimčná, ale z vážnych, v zákone stanovených dôvodov existujú z nej výnimky. Exekučný poriadok v ustanovení § 44 ods. 2 zvýraznil zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul.

29. Ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

30. Nakoľko v tomto prípade ide o spotrebiteľský spor, je zároveň potrebné poukázať na skutočnosť, že aj Európska únia venuje problematike ochrany spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Súdny dvor Európskych spoločenstiev vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôraznil povinnosť súdu aj v rámci núteného výkonu rozhodnutia chrániť práva spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany, a to napr. aj v rozsudku zo dňa 06.10.2009 vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL, kde zdôraznil povinnosť exekučného súdu preskúmať rozhodcovskú doložku, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul.

31. V rozhodnutí uviedol, že smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa

oboznami s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

32. Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky, čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tento napr. v uznesení zo dňa 09. februára 2012, sp. zn. 3Cdo/122/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podobne v uznesení zo dňa 05. decembra 2012, sp. zn. 6Cdo/135/2012 uviedol, že ak je právomoc rozhodcovského súdu závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne.

33. Ďalej v uznesení zo dňa 21.03.2012, sp. zn. 6Cdo/1/2012 zdôraznil, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

34. Nie je preto dôvodná námietka oprávneného, že súd pri preskúmaní exekučného titulu prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej mu Exekučným poriadkom.

35. Oprávnený ďalej v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, nakoľko v uznesení uviedol, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva. Zároveň mal za to, že dojednaná rozhodcovská zmluva nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

36. Pozornosti oprávneného asi ušlo, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení neuviedol, že medzi zmluvnými stranami nebola uzavretá rozhodcovská zmluva. Naopak, túto zmluvu preskúmal a posúdil ako neprijateľnú podmienku. Rozhodcovská doložka sa nachádzala v čl. II Rozhodcovskej zmluvy, ktorú uzavreli zmluvné strany dňa 12.12.2011.

37. Podľa tohto ustanovenia všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 12.12.2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

- a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stáлом rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu,
- b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

38. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

39. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

40. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

41. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

42. Občiansky zákonník novelou uskutočnenou zákonom č. 568/2007 Z. z. účinnou od 01.01.2008, zaviedol do právneho poriadku Slovenskej republiky ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/. Citované ustanovenie označilo za neprijateľné dojednanie vyžadujúce v rámci rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nakoľko takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 OZ je takéto neprijateľná podmienka absolútne neplatná.

43. O doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožnila voľbou spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde.

44. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ nie je o možnosti výberu medzi všeobecným a súkromným súdom, ale predovšetkým o dôsledkoch, ktoré zakladá, a teda, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením uvedenej zmluvy ako neprijateľnej podmienky, nakoľko praktickým dôsledkom takto formulovanej rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že spotrebiteľovi, teda povinnému, bola fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Pre povinného to znamenalo povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v dohode a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť. Pritom tak dôležitá klauzula, akou je dojednanie osoby na rozhodovanie sporu, je skrytá v množstve drobných klauzúl z dôvodu, aby sa nekomplikoval proces založenia sporového procesu podľa predstáv oprávneného.

45. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za preukázané, že rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom je exekučný titul, sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán, nakoľko znenie rozhodcovskej zmluvy bolo v čase jej uzatvárania neprijateľnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka a ako také bola už od počiatku v celom rozsahu neplatnou podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovský rozsudok vydaný v tomto konaní preto nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

46. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

47. O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd podľa § 262 CSP v spojení s § 255 CSP rozhodol tak, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nebol v konaní úspešný a povinnému žiadne trovy konania nevznikli.

48. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).